Cantate og Psalmer

ved

Sørge-Gudstjenesten

i den mosaiske Synagoge,

i Anledning af

Höisalig Kong Frederik den Sjettes

Bisættelse

den 16de Januar 1840.

למנצח על מות מלך ישר לפ״ק

Kjøbenhavn.

Trykt i S. Triers Officin.

55

משוררים יתחילו:

נורא תהלות! בחרדת קדש נבוכים
קהל עדת יעקב ביתך נאספו
לאבל כנורם עגבם לקול בוכים
ולפני כסאך הן נפשם כפפו:

על כי גוע מלך ארצנו
אל הלקח צבי תפארתנו

אבל כבד הוא! כל שפה יביע
הלא אור פני מלך איננו — כי כבה
בחסד ואהבה בקרב עמו הופיע
עד כי נפשו לשדי תרומות היא שבה:

כל לב ימס ונטפי בכיינו
יזלו כמים עלי לחיינו:

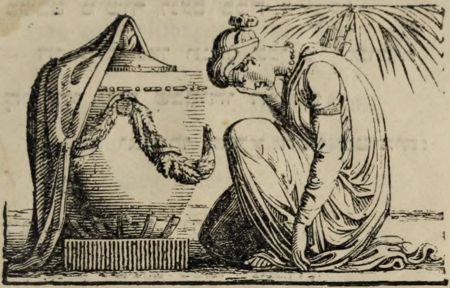

I.

For Prædiken.

Almægtige! dybt bøiet ned
Forsamler sig din Menighed
Bag Templets høie Mure.
I Sangen toner Sorgens Røst,
Thi dybt i Fædrelandets Bryst
Den gravet har sin Fure!

Ak! Du har taget, hvad Du gav:
Vor Fader bæres til sin Grav!

Det tolket staaer i hvert et Blik:
Vor elskte Fader fra os gik!
Det fra hver Læbe lyder!
Og Smertens Taare brænder hed
Paa Folkets Kind, endskjøndt det veed,
Dit Paradiis ham fryder.

Det Sorgens Budskab blev os bragt:
Vor Fader i sin Grav er lagt!

בשבט מישור ונעם בכח עלומים
הן נהל עמו תמיד עלי מי מנוחות
הללוהו גוים שבחוהו האמים
כי אך יאושרו בארץ חפץ בטוחות:

מבאר מרומים רוחו שאבה
רק צדק ושלום נפשו תאבה:

כמלאך עלה שמימה מן הבוכים
לנעימות נצח — יהל ברבבות אורים
מתהלך במרומים בין הולכי נכוחים
אשרך ארץ דאניא! מלכך בן חורים:

קחהו בצלך אתה האל!
כי רב טוב עשה לבית ישראל:

קול קריה הומה ביגון ואנחה
אך קול תשואות חן הן־תנחומותינו
הלא יורש עצר נתת לברכה
הוא תפארת עזנו משוש לבבנו:

כסאו כשמש נגדנו זורח
ושלום בימיו יהי עד בלי ירח:

Den Herskermagt, som Du ham gav,
Han øved mildt; en Hyrdestav
Var Sceptret i hans Hænder.
En ægte Fredens Drot var han,
Som nu til Fredens rette Land
Igjen tilbagevender.

Han øste af Dit Naadens Væld,
For her sit Folk at skabe Held.

Nu har Du hjem Din Tjener kaldt
Did, hvor Din Himmel høi og hvalt
Sig hvælver til hans Throne!
Her er hans Hænders Værk fuldbragt; —
For tabte Høihed bli'er ham rakt
Hist Salighedens Krone!

O løn ham hisset Verdners Drot,
Hvad her han virked' Stort og Godt!

O, Retfærds Gud! i Sorgens Nat
Du Land og Folk har hylled brat, —
Men selv Du Trøsten rækker:
Thi Fredriks Krone gik i Arv
Til ham, som nu til Rigets Tarv
Sit Scepter alt udstrækker.

Velsign ham, Herre! med din Fred,
Bered ham Folkets Kjærlighed!

דרשה:

משלי כ' כח'

יי שמעה תפלתי

ושועתי אליך תבוא:

אל־תסתר פניך ממני

ביום צר־לי הטה־אלי אזנך

ביום אקרא מהר ענני:

תפלה בעד המלך נ״ע:

תהלים קי״ב

הללויה הללויה

אשרי־איש ירא את־יי

במצותיו חפץ מאד:

גבור בארץ יהיה זרעו

דור ישרים יברך:

Prædiken:

(Text: Sal. Ordsprog 20, 28.)

II.

(Efter Ps. 102, 2—3.)

O, Gud! barmhjertigen modtag
De Sukke, vi opsende!
Og ei fra os, paa Sorgens Dag,
Dit Aasyn Du bortvende.
Igjen at reise faldne Mod,
O bøi til os Dit Øre:
Den Bøn, vi lægge for Din Fod,
Du ile, at bønhøre!

(Bøn for den høisalige Konge.)

III.

(Efter Ps. 112, 1—6.)

Hallelujah! Hallelujah!
Held den, der frygter Gud!
Hvis Fjed end aldrig vege fra
Hans vise Faderbud!

Hans Navn skal blomstre rigt paa Jord
I Magt, fra Slægt til Slægt,
Hans Afkom stige skal i Flor
Ved Herrens Varetægt.

הון־ועושר בביתו

וצדקתו עומדת לעד׃

זרח בחשך אור לישרים

חנון ורחום וצדיק׃

טוב־איש חונן ומלוה

יכלכל דבריו במשפט׃

כי־לעולם לא־ימוט

לזכר עולם יהיה צדיק׃

תפלה בעד המלך וביתו יר״ה׃

Velsignet vorde skal hans Hjem
Med Overflødighed,
At han kan glæde Alle dem,
Hans Hjerte glædes ved.

En Stjerne i den dunkle Nat
Han altid straale seer,
Saa at han aldrig bli'er forladt
Imens han vandrer her.

Held den, der af sin Overflod
Mildt letter Armods Kaar;
Og aldrig Fromheds Vei forlod,
Men den i Retsind gaaer.

Naar Herren hist blandt Frommes Tal
Ham skjænker Salighed,
Hans Eftermæle leve skal
Og evigt vare ved!

Bøn for Kongen og Kongehuset.

תהלים צ׳

תפלה למשה איש האלהים

יי מעון אתה היית לנו
בדר ודר׃

בטרם הרים ילדו
ותחולל ארץ ותבל
ומעולם עד־עולם אתה אל׃

תשב אנוש עד־דכא
ותאמר שובו בני־אדם׃

כי אלף שנים בעיניך
כיום אתמול כי יעבר
ואשמורה בלילה׃

זרמתם שנה יהיו
בבקר כחציר יחלף׃

IV.

(Efter Ps. 90.)

For Dig, vor Gud, vi knæle ned,
Som var og er og bliver ved,
Og huldt Din Skabning leder!
Før Havets Bølge, Bjerg og Dal
Og Himlens Kloder uden Tal
Var Du, i Evigheder!
Lysets Kilde!
Fra Din Bue
Solens Lue
Rigt udspringer,
Som os Liv og Lyset bringer!

Af Støv Du danned os, o Gud,
Og ei vi veed, naar paa Dit Bud
Vi Støv skal atter blive!
For Dig forsvinde tusind Aar
Liig Natten, der forsvandt i Gaar
For Solens lyse Skive.
Du kun bliver!
Men, som Løvet,
Vi af Støvet
Kun fremstande,
Os igjen med Støv at blande.

בבקר יציץ וחלף
לערב ימולל ויבש׃

כי כלינו באפך
ובחמתך נבהלנו׃

שתה עונותינו לנגדך
עלמנו למאור פניך׃

כי כל־ימינו פנו בעברתך
כלינו שנינו כמו־הגה׃

ימי־שנותינו בהם שבעים שנה
ואם בגבורת שמונים שנה
ורהבם עמל ואון
כי־גז חיש ונעפה׃

מי־יודע עז אפך
וכיראתך עברתך׃

למנות ימינו כן הודע
ונביא לבב חכמה׃

שובה יי עד־מתי
והנחם על־עבדיך׃

שבענו בבקר חסדך
ונרננה ונשמחה בכל־ימינו׃

Blidt Morgensolen frem har kaldt
Det Græs, som Aftenrøden alt
Seer Leen at afmeie;
Stolt Blomsten kneiser i sin Pragt, –
Men snart den, visnet, hen er strakt,
Trods omhuſulde Pleie.
Livets Billed! —
Ak, saa fage
Vore Dage
Atter svinde,
Brat med Tiden de henrinde.

Vor Pil'grimsgang i Jordens Dal
Halvfjerdsindstyve Somre skal,
Men sjelden længer vare;
Her Buggen nær ved Graven staaer,
Og Mangen alt i aarle Vaar
Til Jordens Skjød de bare.
Dødens Herre!
Ei vi kjende,
Hvad kan hænde:
Lær os nytte
Tiden, — snart er vi dens Bytte!

Hos Dig er Lys og Herlighed
Lad da Dit Aasyn skue ned
Til os, — skjænk os Din Naade!
Vær Du os nær i Sorg, i Lyst,
Og straal din Klarhed i vort Bryst,
At Livet os maa baade!

שמחנו כימות עניתנו
שנות ראינו רעה :

יראה אל־עבדיך פעלך
והדרך על־בניהם :

ויהי נעם יי אלהינו עלינו
ומעשה ידינו כוננה עלינו
ומעשה ידינו כוננהו :

הרב יברך הקהל :

אדון עולם :

Viisdoms Ophav,
Som vi dyrke!
Skjænk os Styrke,
At vi trygge
Kan paa Dig vor Fremtid bygge!

Velsign vor Id, og vakle vi,
Almægtige, staae Du os bi,
Hvert Forsæt at opfylde.
Dit Riget og Din Magten er, —
O, lad det Gode trives her,
Som ene Dig vi skylde!
Fader! viet
Til Din Ære
Livet være,
At i Døden
Hist vi skue Morgenrøden!

Velsignelsen lyses over hele Forsamlingen.

Slutningssang:

Adon Olam.